

които обирали пътниците въ проходите, дѣдото на Хаджи Димитра ималъ своя хайдушка дружина, на която билъ главатаръ. Сетне дѣдо му Кръстьо се преселилъ въ Сливенъ, близу до рѣката Асеновица въ махалата Клуцохоръ. Разказватъ, че мжжетъ отъ рода, наречени Асеновци, държали въ домоветъ си дебелѣ пушки, наречени шишенета, съ които ходѣли на ловъ за мечки въ планината. Турцитъ въ града виждали, че бащата и дѣдото ходѣли на ловъ съ шишенета, но, понеже донасяли убити мечки и вълци, не имъ думали нищо. Тѣй вървѣла работата много години.

Хаджи Димитъръ въ гражданско облѣкло.

Димитъръ става хаджия

Бащата на Димитра ималъ добъръ занаятъ: изработвалъ хубави одеяла, постелки отъ мечка кожа и други завивки и покривки, които имали добра цена и му давали добра печалба.

Майка му работѣла заедно съ бащата. Била здрава жена и родила 10 деца, отъ които 7 момчета и 3 момичета. Димитъръ билъ петото момче по редъ.

Презъ 1842 г. бащата, разполагайки съ пари, задигналъ жена си и десеттѣ деца и ги завелъ на Божи гробъ (въ Йерусалимъ) на поклонение. Поради това, както родителитъ, така и 10-тѣ деца, били наричани въ Сливенъ хаджии.